

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 21.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Thüringer Finanzgericht – Saksa) – Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH v. Hauptzollamt Erfurt

(Asia C-825/19) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Tietyn käyttötarkoituksen menettely – Lupa, jolla on taannehtiva vaikutus – Asetus (EU) N:o 952/2013 – Unionin tullikodeksi – 211 artiklan 2 kohta – Ajallinen soveltamisala – Edellytykset – Asetus (ETY) N:o 2454/93 – 294 artiklan 2 kohta – Ulottuvuus)

(2021/C 502/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Thüringer Finanzgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH

Vastaaja: Hauptzollamt Erfurt

Tuomiolauselma

- 1) Unionin tullikodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 211 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta luvan uusimista taannehtivien vaikutuksien koskevaan hakemukseen, joka on tehty ennen 1.5.2016, jolloin kyseistä artiklaa alettiin soveltaa kyseisen asetuksen 288 artiklan 2 kohdan mukaisesti, vaikka päätös, jolla hakemus on ratkaistu, on tehty kyseisen päivän jälkeen.
- 2) Tietyistä yhteisön tullikodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 24.7.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1602/2000, 294 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että kyseisen artiklan 3 kohdassa säädettyjä edellytyksiä ei sovelleta siihen, että tulliviranomaiset myöntävät taannehtivien vaikutuksien uuden luvan samanlaiseen toimintaan ja samanlaisille tavaroille, joita alkuperäinen lupa koski.

⁽¹⁾ EUVL C 77, 9.3.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 14.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Oberlandesgericht Köln – Saksa) – Biofa AG v. Sikma D. Vertrieb GmbH und Co. KG

(Asia C-29/20) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EU) N:o 528/2012 – 3 artiklan 1 kohdan a ja c alakohta – Biosidivalmisteen ja tehoaineen käsitteet – Edellytykset – Muu vaikutustapa kuin ainoastaan fysikaalinen tai mekaaninen – 9 artiklan 1 kohdan a alakohta – Tehoaineen hyväksyminen – Hyväksynnän laajuus)

(2021/C 502/09)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Biofa AG

Vastapuoli: Sikma D. Vertrieb GmbH und Co. KG

Tuomiolauselma

Biosidivalmisteiden asettamisesta saataville markkinoilla ja niiden käytöstä 22.5.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 528/2012, sellaisena kuin se on muutettuna 11.3.2014 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 334/2014, 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen asetuksen 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan kanssa, on tulkittava siten, että valmiste, jonka tarkoituksena on tuhota, torjua tai tehdä haitattomaksi haitallisia eliöitä ja joka sisältää komission täytäntöönpanoasetuksen nojalla mainitun asetuksen 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksytyyn tehoaineeseen, ei pelkästään tämän hyväksymisen perusteella kuulu kyseisen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettun biosidivalmisteen käsitteen soveltamisalaan, joten toimivaltaisen kansallisen tuomioistuimen on tarkistettava, täyttääkö kyseinen valmiste kaikki viimeksi mainitussa säännöksessä vahvistetut edellytykset kyseisen käsitteen soveltamisalaan kuulumiseksi. Siinä tapauksessa, että kyseisen valmisteen koostumus on sama kuin sellaisen biosidivalmisteen, joka on esitetty edustavaksi kyseisen tehoaineen hyväksymistä koskevan hakemuksen yhteydessä, kyseisen tuomioistuimen on kuitenkin katsottava, että tämä sama valmiste kuuluu mainitun käsitteen soveltamisalaan.

(¹) EUVL C 191, 8.6.2020.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 14.10.2021 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Bundesfinanzhof – Saksa) – E v. Finanzamt N (C-45/20) ja Z v. Finanzamt G (C-46/20)

(Yhdistetyt asiat C-45/20 ja C-46/20) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Arvonlisävero – Direktiivi 2006/112/EY – 167 artikla, 168 artiklan a alakohta, 250 ja 252 artikla – Ostoihin sisältyvän veron vähentäminen – Kiinteä omaisuus – Toimistohuone – Aurinkosähköjärjestelmä – Verovähennyksen oikeuttava kohdentamista koskeva päätös – Kohdentamista koskevasta päätöksestä ilmoittaminen – Vähennysoikeuden käyttämistä koskeva preklusiivinen määräaika – Olettama kohdentamisesta verovelvollisen yksityiseen omaisuuteen, mikäli kohdentamista koskevasta päätöksestä ei ole ilmoitettu – Verotuksen neutraalisuuden periaate – Oikeusvarmuuden periaate – Vastaavuusperiaate ja suhteellisuusperiaate)

(2021/C 502/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: E (C-45/20) ja Z (C-46/20)

Vastapuoli: Finanzamt N (C-45/20) ja Finanzamt G (C-46/20)

Tuomiolauselma

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.2009 annetulla neuvoston direktiivillä 2009/162/EU, 168 artiklan a alakohtaa, luettuna yhdessä kyseisen direktiivin 167 artiklan kanssa, on tulkittava siten, ettei se ole esteenä kansallisille säännöksille, joita kansallinen tuomioistuin tulkitsee siten, että kun verovelvollisella on oikeus päättää, kohdentaako se tavaran yrityksensä liikeomaisuuteen, ja tällaista kyseisen tavaran kohdentamista ei ole ilmaistu kansalliselle toimivaltaiselle veroviranomaiselle nimenomaisella päätöksellä tai riittävällä selvityksellä vuosittaisen liikevaihtoveroilmoituksen jättämiselle varatun lakisääteisen määräajan päättymiseen mennessä, veroviranomainen voi evätä kyseistä tavaraa koskevan arvonlisäveron vähennysoikeuden ja katsoa, että tavara on kohdennettu verovelvollisen yksityisomaisuuteen, ellei niistä erityisistä oikeudellisista menettelysäännöistä, joilla tämä vaihtoehto voidaan panna täytäntöön, käy ilmi, että vaihtoehto ei ole suhteellisuusperiaatteen mukainen.

(¹) EUVL C 191, 8.6.2020.